

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898310
Dátum vydania rozhodnutia:	08.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898310.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému T. J. a spol. pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, na neverejnom zasadnutí v Bratislave 8. decembra 2016 prerokoval odvolanie obžalovaných T. J., D. H. a Krajského prokurátora v Bratislave proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. októbra 2015, sp. zn. 1T/6/2005, a takto

rozhodol:

Podľa § 258 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa vec v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. októbra 2015 sp. zn. 1T/6/2005 boli obžalovaní T. J. a D. H. uznaní za vinných, a to

1/ T. J. z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku v bode 1/, trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku v bode 2/, trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku v bode 3/,

2/ D. H. z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku v bode 1/, trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku v bode 4/, ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na skutkovom základe, že

T. J. a D. H. - predtým vystupujúci pod menom G. Z., rodený J. - prezývaný U.

v bode 1/

ako členovia zoskupenia osôb, pôsobiaceho na území Slovenskej republiky, Českej republiky, Rumunskej republiky, Ukrajinskej republiky a Bieloruskej republiky s cieľom páchania majetkovej a ekonomickej trestnej činnosti, a to predovšetkým krádeží osobných motorových vozidiel s nadväzujúcim vykonávaním zmien ich identifikačných znakov a vývozom do cudziny, a podvodov spočívajúcich vo vylákaní leasingu motorových vozidiel s použitím nepravdivých dokladov o stave hospodárenia zoskupením ovládaných záujemcov o leasing, ktoré v priebehu roka 1996 založil a na najvyššom stupni organizačnej štruktúry riadil J. R., ktorý je v súčasnosti vylúčený zo spoločného konania, a v ktorom na rôznych úrovniach organizačnej štruktúry pôsobili aj osoby, ktoré sú stíhané v samostatnom trestnom konaní vedenom na Úrade boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, Odbor vyšetrovania Bratislava pod sp. zn. PPZ-75/BOK-C-2004 a osoby, na ktoré pod sp. zn. Kv 62/03 podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici dňa 06.10.2003 obžalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici, po tom, čo v presne neustálenom období roku 1998 v zoskupení došlo k vnútorným rozporom medzi G. M. U., nar. XX.XX.XXXX - vedúcim jednej z organizačných jednotiek zoskupenia a T. J., a súčasne medzi G. M. U. a J. R. (vylúčeného zo spoločného konania), J. E. (vylúčeného zo spoločného konania) a T. J. prijali rozhodnutie a vytvorili plán fyzickej likvidácie G. M. U. a jemu podliehajúcich členov zoskupenia - T. D. L., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, J. J. B., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, G. G. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorý po schválení J. R. (vylúčeného zo spoločného konania), bez súhlasu ktorého nemohli samostatne konať, spoločne realizovali tým spôsobom, že najprv na stretnutí vybraných členov zoskupenia dňa 27.05.1998 na čerpacej stanici Slovnaft v Bratislave, na Panónskej ul. č. 20, ktorého boli prítomní aj G. M. U., T. D. L., rod. H., J. J. B., rod. Y., J. R. (vylúčený zo spoločného konania) oznámil konanie nešpecifikovanej akcie a za účelom účasti na nej, prítomným uložil byť v dosahu telefonického kontaktu, následne dňa 28.05.1998 pod zámienkou konania akcie obžalovaní vylákali G. M. U., T. D. L., rod. H., J. J. B., rod. Y. a G. G. P. z Bratislavy, a z dôvodu zamedzenia predpokladaného odporu ich rozdelili do dvoch skupín, a

a/

dňa 28.05.1998 v čase po 16.00 hod. prišli na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Felícia, evidenčné číslo Y. XX-XX G. M. U., T. D. L., rod. H., D. H., predtým vystupujúci pod menom G. Z., rod. J. - prezývaný Kol'ja, J. E. (vylúčený zo spoločného konania) a T. J., ktorý riadil motorové vozidlo, na čistinku lesného porastu zvaného Košariny pri ceste I. triedy č. 51 v katastrálnom území obce G., v okrese Senica, kde z vozidla vystúpili obžalovaný D. H., predtým vystupujúci pod menom G. Z., rod. J. - prezývaný U., J. E. (vylúčený zo spoločného konania) a T. D. L., po čom T. J. spoločne s G. M. U. na vozidle z miesta odišli, pričom počas ich neprítomnosti obžalovaný D. H., predtým vystupujúci pod menom G. Z., rod. J. - prezývaný U., strelbou z nezisteného typu pištole kalibru 7,65 mm, usmrtil T. D. L., rod. H., u ktorého boli zistené dve strelné poranenia hlavy, pričom jedna strela smerovala do temnej oblasti vpravo a druhá strela do oblasti záhlavia vľavo; po návrate T. J., ktorý prišiel na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Felícia, evidenčné číslo Y. XX-XX, a G. M. U., ktorý bol dovezený v osobnom motorovom vozidle značky BMW, evidenčné číslo Y. XX-XX, osoba vystupujúca pod menom J., ktorej účasť na skutku uložil J. R. (ktorý je vylúčený zo spoločného konania) a ktorá na miesto prišla vo vozidle spolu s G. M. U., tohto ešte pred vystúpením z vozidla nožom pichla do ľavej hornej časti tela, pričom po vystúpení z vozidla J. E. (vylúčený zo spoločného konania) usmrtil G. M. U. tak, že nezisteným typom pištole kalibru 7,65 mm mu strelil do oblasti hrude a po jeho páde na zem mu ešte strelil do oblasti stredu čela, pričom u neho bola zistená i ďalšia strelná rana v oblasti nad vonkajším zvukovodom vpravo, po čom obe telá zahrabali do zeme;

b/

dňa 28.05.1998 po vzájomnej dohode T. J. a J. E. (vylúčený zo spoločného konania) na presne nezistenom mieste a čase na území Slovenskej republiky usmrtili nezisteným typom pištole kalibru 7,65 mm J. J. B., rod. Y. a G. G. P. s tým, že ich telá v čase asi o 24.00 hod. previezli do rekreačnej oblasti zvanej Obora v katastri mesta H. v okrese Malacky, kde boli zahrabané do zeme, pričom podľa záverov znaleckých posudkov zo dňa 17.08.1998 a zo dňa 20.08.1998 bezprostrednou príčinou smrti u J. J. B., rod. Y., bolo vykrvácanie do pohrudnicových dutín pri strelnom poranení srdca, hrudnej srdcovnice a

dolného laloka pravých pľúc, po priestrele hrudníka a bezprostrednou príčinou smrti G. G. P. bolo zlyhanie pre život dôležitých centier mozgu po trojnásobnom priestrele mozgu,

T. J.

v bode 2/

dňa 29.10.1997 po tom, čo T. J. v čase medzi 19.50 hod. a 20.40 hod. pri Zvéračskom ústave na ulici Pionierska v Bratislave zastavil osobné motorové vozidlo značky Žiguli, v ktorom sa viedol E. D., a počas slovného konfliktu s ním telefonicky privolať J. E. (vylúčený zo spoločného konania), ktorý sa na miesto dostavil na motorovom vozidle značky BMW nezisteného evidenčného čísla, spolu s obžalovaným D. H., predtým vystupujúcim pod menom G. Z., rod. J. - prezývaný U. a osobou vystupujúcou pod menom J., násilím prinútili E. D. presadnúť do osobného motorového vozidla značky Nissan nezisteného evidenčného čísla, ktoré riadil T. J. a na tomto vozidle ho previezli na čistinku v lesnom poraste v oblasti zvanej Koliba v Bratislave, kde mu doposiaľ nezistenými strelnými zbraňami podľa záverov znaleckého posudku zo dňa 10.02.1998 spôsobili strelné poranenia veľkého sedacieho svaly na sedacej krajine vľavo, ľavého stehna nad kolenom a pravého predkolenia vo forme priestrelov, následne T. J. z miesta odišiel pre elektrický kábel, a na inom nezistenom mieste sa po telefonickom dohovore osamote stretol s J. E. (vylúčeného zo spoločného konania), u ktorého v kufri vozidla značky BMW sa nachádzal postrelený E. D., po čom spoločne na ďalšom nezistenom mieste usmrtili E. D. tak, že okolo hrdla mu omotali prinesený elektrický kábel a jeho ťahom ho uškrtili; telo nebohého elektrickým káblom poviažali, naložili do motorového vozidla a odviezli k rieke Dunaj, kde ho hodili do vodného toku, pričom telo bolo nájdené dňa 05.12.1997 v plytčine pri ľavom brehu rieky Dunaj na riečnom kilometri 1861,

T. J.

v bode 3/

od doposiaľ presne nezistenej doby do 05.12.2003 v priestoroch rodinného domu v Y. na ulici E. č.X, kde býval, držal rastliny rodu Cannabis (konopa) nájdené pri domovej prehliadke v siedmych baleniach, a to v 1. balení o hmotnosti 5,5451 g, zastúpenie tetrahydrokanabinolu bolo stanovené na 10,4% hmotnostných, v 2. balení o hmotnosti 5,5312 g, zastúpenie tetrahydrokanabinolu bolo stanovené na 8,4% hmotnostných, v 3. balení o hmotnosti 8,2677 g, zastúpenie tetrahydrokanabinolu bolo stanovené na 8,2% hmotnostných, v 4. balení o hmotnosti 7,048 g, zastúpenie tetrahydrokanabinolu bolo stanovené na 7,2% hmotnostných, v 5. balení o hmotnosti 1,2136 g, zastúpenie tetrahydrokanabinolu bolo stanovené na 7,9% hmotnostných, v 6. balení o hmotnosti 1,9596 g, zastúpenie tetrahydrokanabinolu bolo stanovené na 6,8% hmotnostných, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) prechovával i napriek tomu, že sú uvedené I. skupine omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol v I. skupine psychotropných látok zoznamu omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 138/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

obžalovaný D. H., predtým vystupujúci pod menom G. Z., rod. J., prezývaný U.

v bode 4/

dňa 24.09.2003 v čase o 20.10 hod. v Y. na D. ul. č. XX v reštauračnom zariadení Budha na výzvu k preukázaniu totožnosti predložil príslušníkom Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva policajného zboru v Bratislave ku kontrole falzifikát občianskeho preukazu číslo SH XXX XXX vydaného 17.04.2002 v Dolnom Kubíne, ktorý bol vyhotovený technikou striekanej tlače a opatrený originálnym hologramom, pravdepodobne pochádzajúcim z iného občianskeho preukazu, a falzifikát vodičského preukazu číslo SA XXX XXX vydaného 11.08.1995 v Dolnom Kubíne na skupiny vodičských oprávnení B, C, T, vyhotovený technikou striekanej tlače a obsahujúci falzifikát odtlačku pečiatky so štátnym znakom Slovenskej republiky s textom „Okresné veliteľstvo PZ SR Dolný Kubín 9"

vyhotoveným reprodukčnou technikou na princípe striekanej tlače.

Za to boli odsúdení: T. J. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, s použitím § 35 ods. 1 k § 29 ods. 1, 2 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku na úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku bol na výkon uloženého trestu zaradený do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Obžalovaný D. H. predtým vystupujúci pod menom G. Z., rod. J., prezývaný U. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, s použitím § 35 ods. 1 k § 29 ods. 1, 2 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku bol na výkon uloženého trestu zaradený do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. boli obžalovaní T. J. a D. H., vystupujúci pod menom G. Z., rod. J., prezývaný U. zaviazaní nahradiť škodu poškodeným J. N. Y., bytom Ukrajina, S., D. XX/XX vo výške 2.026,19 € (61.041,-Sk), A. J. U., bytom Ukrajina, S., I. XX/XX vo výške 1.757,52 € (52.947,-Sk) a G. G. Z., bytom Ukrajina, S., ul. O. S. č. XX/X vo výške 1.199,40 € (36.133,-Sk).

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. boli poškodení V. Y., O. V. U., J. J. Z. so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázaní na konanie o veciach občianskoprávných.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. bola poškodená H. M. H. s nárokmi na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obaja obžalovaní a odvolanie v ich neprospech podal prokurátor do trestu i neuloženia ochranného opatrenia.

Obžalovaný T. J. včas podané odvolanie odôvodnil aj sám podaním došlým krajskému súdu 6. apríla 2016. V dôvodoch svojho odvolania (č.l. 6032 - 6034) uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí, nakoľko jeho vina nebola dostatočne zákonným spôsobom preukázaná a taktiež konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, považuje za nezákonné.

V prvom rade namietal, že v ich prípade došlo k výmene dvoch sudcov pôvodného senátu, preto podľa neho bol potrebný súhlas obžalovaných, aby sa mohlo v konaní po zrušení predchádzajúceho rozsudku pokračovať. On s výmenou členov senátu nesúhlasil, preto sa malo vykonať znovu celé dokazovanie, znovu mali byť vypočutí obžalovaní i všetci svedkovia. V rámci zásady ústnosti a bezprostrednosti mal sudca hodnotiť iba tie dôkazy, pri vykonaní ktorých sa zúčastnil, čo sa v ich prípade nestalo.

V ďalšej časti odvolania namietal, že krajský súd nerešpektoval rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorým zrušil predchádzajúci odsudzujúci rozsudok a namietal neúplnosť záznamov informačno-technických prostriedkov (ďalej len ITP). V tomto smere žiadal doplniť dokazovanie, čo však krajský súd nevykonával. Namietal nezákonnosť záznamov i použitia agenta. Závažným pochybením krajského súdu je aj skutočnosť, že nevypočul spoluobžalovaného V. R., ktorý dal súdu na vedomie, že disponuje vo veci novými skutočnosťami a dôkazmi. V. R. chcel vo veci vypovedať, v čom mu zabránilo jeho administratívne vyhostenie zo Slovenska, neskôr vylúčenie jeho osoby zo spoločného konania, aj keď dôvodom jeho neúčasti na hlavnom pojednávaní bola jeho práceneschopnosť. Návrh na vypočutie R. súd zamietol, čím považuje rozsudok minimálne za predčasný.

Ďalším závažným pochybením bolo, že súd ho uznal za vinného z dvoch vrážd, pre ktoré nebol nikdy obvinený. Poukazoval na uznesenie vyšetrovateľa zo 6. decembra 2003, podľa ktorého sú trestne stíhaní všetci štyria ako členovia organizovanej skupiny, pričom uznesenie obsahuje dva skutky. V popise

skutku z 28. mája 1998 v katastrálnom území obce G. sú uvedení všetci obžalovaní s popisom ich údajnej účasti na skutku, avšak v časti týkajúcej sa skutku v obci Stupava je výslovne uvedené, že skutku sa mal dopustiť doposiaľ neznámy páchateľ na pokyn R.. V priebehu celého konania až do podania obžaloby nebol formálne z tohto skutku obvinený. Prvýkrát jeho účasť na skutku spomenul prokurátor v obžalobe. Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaný T. J. podal odvolanie aj prostredníctvom svojej obhajkyne podaním došlým krajskému súdu 4. apríla 2016. V dôvodoch (č.l. 6027 - 6029) fakticky zopakoval námietky, ktoré uviedol vo svojom podaní. Namietol nezákonnosť konania, nakoľko došlo ku zmene pôvodného senátu, a preto sa malo vykonať znovu celé dokazovanie. Vytýkal súdu, že nevypočul spoluobžalovaného R. na nové podstatné okolnosti. Rovnako namietal, že pri získavaní dôkazov došlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku, nakoľko bol vystavený neprípustnému nátlaku počas samoväzby s agentom, ktorý bol príslušníkom polície. Takto získané dôkazy sú absolútne neúčinné. Namietal tiež nezákonnosť záznamov ITP. Podkladom pre rozhodnutie súdu môžu byť iba dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Poukázal na právnu úpravu vykonávania dôkazov zvukovým alebo obrazovým záznamom, ktorá vyžaduje vykonať tieto dôkazy na technickom zariadení. Doručenie CD so záznamom z ITP obhajobe a obžalovanému rozhodne nie je vykonanie dôkazu zákonným spôsobom. Vytýkal, že súd napriek jeho návrhu nevypočul spoluobžalovaného V. R. k novým skutočnostiam. Zopakoval tvrdenie z predchádzajúceho odvolania, že napadnutým rozsudkom bol uznaný za vinného aj z 2 vražd, pre ktoré mu nebolo vznesené obvinenie. Vzhľadom k týmto pochybeniam navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci opätovne konal a rozhodol.

Obžalovaný D. H. (U.) v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 5964 - 5968) v prvom rade namietal, že vo veci rozhodol nezákonný senát. Pôvodne rozhodoval senát v zložení JUDr. Tibor Kubík ako predseda senátu, JUDr. Jaroslav Mikuš a JUDr. Katarína Hašková ako členovia senátu a náhradným členom senátu bol JUDr. Karol Kováč, ktorý však nebol od začiatku na všetkých pojednávaniach. Napadnutým rozsudkom však rozhodol senát v celom novom zložení, a preto zastáva názor, že ak došlo k zmene v zložení senátu, malo sa vykonať celé hlavné pojednávanie znovu.

V ďalšej časti odvolania namietal nezákonnosť ITP záznamov, ktoré boli nekompletné a zostrihané. O zostrihaní rozhodol vyšetrovateľ E. X., čo potvrdil aj pred súdom. Tento zásah do dôkazu je hrubým porušením zákona a dokazuje manipuláciu s dôkazmi zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Použitie tohto dôkazu nie je preto možné a treba ho považovať za nezákonný a dá sa použiť aj termín „Plod otráveného stromu“, ktorý pozná prax Európskeho súdu pre ľudské práva. V súvislosti s nezákonnosťou použitia ITP poukazoval na skutočnosť, že príkaz na použitie ITP nebol dostatočne odôvodnený, a preto bol nezákonne vydaný.

Rovnako namietal, že aj príkaz na použitie agenta nebol riadne odôvodnený, čo je hlavnou podmienkou pre zákonnosť tohto úkonu, a preto sa nemôže brať súdom do úvahy. Tieto úkony, výpovede a dôkazy získané nezákonným použitím ITP a agenta súd nemôže brať do úvahy a opierať o ne svoje rozhodnutie. Požadoval vylúčenie týchto dôkazov zo súdneho spisu. Poukazoval na rozpory vo výpovediach svedkov V. E. a R. Z., na výmysly spoluobžalovaného E. J., čo si súd prvého stupňa nevšimol a založil na nich svoje rozhodnutie. Ani na jednom mieste údajného trestného činu nebol, poškodených nepoznal a ničoho sa nedopustil. Poukazoval na zaujatosť senátu, pretože viackrát žiadal o zmenu obhajcu, čo súd nevykonával a namietol vylúčenie V. R. a V. E. zo spoločného konania. Taktiež vytýkal súdu, že rozsudok mu nebol preložený do ruštiny. V závere svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a jeho oslobodiť.

Obžalovaný D. H. včas podané odvolanie odôvodnil aj prostredníctvom obhajcov JUDr. Drahoslava Tomču a JUDr. Karola Hyneka.

Obhajca JUDr. Tomčo v dôvodoch odvolania (č.l. 5958 - 5961) poukázal na priebeh doterajšieho dokazovania, pričom namietal rozporné výpovede svedkov, na ktorých bola založená vina obžalovaného.

Taktiež namietal nezákonnosť informačno-technických prostriedkov, pričom vina nebola obžalovanému jednoznačne preukázaná, a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodiť.

Obhajca obžalovaného JUDr. Hynek v dôvodoch odvolania (č.l. 6037 - 6042) v prvom rade namietal zloženie senátu, ktorý vyhlásil odsudzujúci rozsudok. Obžalovaný so zmenou v zložení senátu nesúhlasil. Ako mohli noví členovia senátu rozhodovať o vine resp. nevine obžalovaného, keď v ich prítomnosti neboli vykonané všetky dôkazy. Postupom súdu prvého stupňa bolo porušené právo na spravodlivý proces. V ďalšej časti dovolania poukazoval na rozpory vo výpovediach rozhodujúcich svedkov, na nezákonnosť dôkazov - informačno-technických prostriedkov, a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného oslobodiť.

Krajský prokurátor v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 5981 - 5985) uviedol, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaných, pretože u oboch obžalovaných boli splnené podmienky pre uloženie prísnejšieho výnimočného trestu, a to trestu odňatia slobody na doživotie a taktiež vytýkal pochybenie súdu, pokiaľ obžalovaným neuložil ochranný dohľad v maximálne možnej výmere, navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a uložiť obom úhrnné tresty odňatia slobody na doživotie a taktiež ochranný dohľad v maximálnej výmere.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací postupujúc vzhľadom na ustanovenie § 564 ods. 4 Tr. por. (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), účinného od 1. januára 2006, podľa predpisov dovtedy účinných, t.j. zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov, po zistení, že neprichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 253, preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, trpí podstatnou chybou, ktorú nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí a z toho dôvodu je potrebné o odvolaniach obžalovaných rozhodnúť na neverejnom zasadnutí (§ 263 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

Citované ustanovenie zákona nadväzuje na článok 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava), podľa ktorého nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podstatu tohto článku tvorí vyjadrenie zásady riadneho zákonného procesu. V prípade obžalovaných došlo zo strany k zásadným porušeniam uvedenej zásady, čo malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku.

V prvom rade treba uviesť, že krajský prokurátor podal obžalobu na krajský súd dňa 30. decembra 2005, a to na obžalovaných J. R., T. J., G. Z., rod. J. (prezývaného U.) a J. E.. Podľa obžaloby mal J. R. spáchať trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ako organizátor podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení zák. č. 175/1990 Zb. (bode 1 obžaloby), obžalovaný T. J. trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 175/1990 Zb. (v bode 1 obžaloby), trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 175/1990 Zb. (v bode 2 obžaloby) a trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (v bode 3 obžaloby), obžalovaný G. Z., rod. J. (U.) trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 175/1990 Zb. (v bode 1 obžaloby) a trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. (v bode 6 obžaloby), obžalovaný J. E. mal spáchať trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 175/1990 Zb. (v bode 1 obžaloby), trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. formou

spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 175/1990 Zb. (v bode 2 obžaloby), trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (v bode 4 obžaloby) a trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 421/2002 Z. z. (v bode 5 obžaloby).

Trestná vec bola pomocou technických prostriedkov pridelená na vybavenie do senátu JUDr. Jany Serbovej, pričom ďalšími členmi senátu boli JUDr. Katarína Hašková a JUDr. Jaroslav Mikuš a ktorej senát začal vo veci konať. Zo spisu ďalej vyplýva, že predsedníčka senátu JUDr. Serbová bola od 1.1.2007 pridelená ako sudkyňa na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Následne pomocou technických prostriedkov bol predmetný spis pridelený predsedovi senátu JUDr. Tiborovi Kubíkovi, v zložení JUDr. Tibor Kubík, JUDr. Katarína Hašková a JUDr. Jaroslav Mikuš a náhradným členom senátu bol JUDr. Karol Kováč. Senát v tomto zložení vo veci po vykonanom dokazovaní prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom z 27. februára 2009, ktorým uznal obžalovaných za vinných z trestných činov ako boli uvedené v obžalobe prokurátora, pričom im boli uložené úhrnné tresty odňatia slobody na doživotie.

Na základe odvolania obžalovaných vo veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením z 23. júna 2010 sp. zn. 3 To 6/2009 podľa § 258 ods. 1 písm. b/, c/ zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Senát odvolacieho súdu fakticky uznal námietky obžalovaných smerujúcich proti obrazovo-zvukovým záznamom, pričom konštatoval, že záznamy a prepisy záznamov predložené súdu prvého stupňa neboli kompletne, ale došlo k účelovej manipulácii s týmto materiálom. Preto úlohou súdu prvého stupňa bude zabezpečiť kompletnosť tohto materiálu a vykonať dôkaz v celosti. V ďalšej časti svojho rozhodnutia odvolací senát vyslovil výhrady voči uloženým výnimočným trestom a v tomto smere nariadil doplniť dokazovanie výsluchom príslušných znalcov. Obžalovaný T. J. v priebehu konania i v odvolaní proti rozsudku poukazoval na skutočnosť, že pre skutok uvedený v obžalobe pod bodom 1 b/ mu nebolo vznesené obvinenie, avšak odvolací senát na uvedené námietky vo svojom rozhodnutí nereagoval. Spisový materiál sa na súd prvého stupňa vrátil 23. júla 2010.

Po vrátení veci konal senát v pôvodnom zložení, avšak napadnutým rozsudkom už rozhodol senát v zložení JUDr. Tibor Kubík ako predseda senátu a JUDr. Karol Kováč a Mgr. Marcela Kosová ako členovia senátu.

Jednou z odvolacích námietok obžalovaných bola aj námietka, že vo veci rozhodol nezákonný senát, pričom poukazovali na ustanovenie § 264 ods. 3 Tr. por. a keďže so zmenou zloženia senátu nesúhlasili, požadovali vo veci vykonať celé nové dokazovanie.

Podľa § 264 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, rozhodne v rovnakom zložení senátu alebo ten istý samosudca; to neplatí, ak by to pre závažné prekážky nebolo možné.

Pre úplnosť treba uviesť, že obžalovaní namietali zmenu zloženia senátu už v priebehu konania na súde prvého stupňa, pričom zo spisu vyplýva aj dôvod tejto zmeny (odchod sudcov do dôchodku) avšak v písomnom vyhotovení rozsudku o príčinách zmeny v zložení senátu nie je žiadna zmienka. Napriek tomu považuje odvolací senát za potrebné k tomu uviesť, že zo strany obžalovaných ide o nesprávny výklad ustanovenia § 364 ods. 3 Tr. por.

Faktom zostáva, že po zrušení predchádzajúceho rozsudku z 27. februára 2009 a vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie mal vo veci konať pôvodný senát. V danom prípade spoiatku konal senát v pôvodnom zložení. K prvej zmene v zložení senátu došlo až 13. apríla 2012. Dôvodom bolo prerušenie funkcie sudcu JUDr. Kataríny Haškovej, ktorá odišla do dôchodku. V dôsledku žiadosti predsedu senátu bola na základe opatrenia predsedu krajského súdu (č.l. 5254) vygenerovaná pomocou technických prostriedkov nová členka senátu JUDr. Eva Vajdičková. K ďalšej zmene v zložení senátu došlo na

základe opatrenia predsedu krajského súdu z 28. júla 2014 (č.l. 5650 - 5651) v dôsledku odchodu JUDr. Vajdičkovej do dôchodku. Pomocou technických prostriedkov bola určená Mgr. Marcela Kosová za členku senátu. Po odchode JUDr. Mikuša do dôchodku sa riadnym členom senátu stal JUDr. Karol Kováč a ako náhradný člen senátu bol na základe opatrenia predsedu krajského súdu z 9. februára 2015 (č.l. 5719 - 5720) určený JUDr. Peter Šamko.

K tomu, aby senát mohol po zrušení veci pokračovať v konaní je potrebné, aby sa na rozhodovaní zúčastňoval aspoň jeden člen pôvodného senátu. V konkrétnej veci došlo postupne k zmene v zložení senátu, avšak predseda senátu sa nezmenil. K žiadnemu porušeniu zásady ústnosti a bezprostrednosti uvedenej v § 2 ods. 11, ods. 12 Tr. por. preto nedošlo a senát mohol pokračovať v konaní bez toho, aby musel zopakovať dôkazy.

Ustanovenie § 219 ods. 2 Tr. por. sa vzťahuje na konanie na súde prvého stupňa pri odročovaní hlavného pojednávania, avšak pred vyhlásením rozsudku. Vyššie citované ustanovenie § 264 ods. 3 Tr. por. je špeciálnym ustanovením, ktoré sa týka konania po zrušení pôvodného rozsudku odvolacím súdom. Zákonodarca týmto ustanovením chcel zamedziť zbytočným prietahom vo vybavovaní vecí.

Obaja obžalovaní ďalej namietali, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o ich vine založil predovšetkým na základe obrazovo-zvukových záznamov, pričom namietali ich nezákonnosť a nekompletnosť.

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že v trestnom konaní v zmysle § 89 ods. 2 Tr. por. môže za dôkaz slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci, teda aj informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov, pokiaľ boli získané zákonným spôsobom.

Z ustanovenia § 220 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa iba o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. V posudzovanej veci to znamená, že súd mohol pri svojom rozhodnutí prihliadať na informácie získané pomocou informačno-technických prostriedkov (obrazovo-zvukové záznamy, prípadne prostredníctvom agenta) pokiaľ boli v priebehu hlavného pojednávania tieto dôkazy vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 88e ods. 1 Tr. por. v trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin podľa § 158 Trestného zákona alebo pre iný úmyselný trestný čin, na konanie ktorého zaväzuje vyhlásená medzinárodná zmluva, možno vykonať vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov, ak možno dôvodne predpokladať, že ním zistené skutočnosti budú významné pre trestné konanie.

(2) Príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov vydáva písomne pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu sudca alebo predsedu senátu. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad, a písomný príkaz sudcu nie je možné získať vopred, môže pred začatím trestného stíhania vydať príkaz prokurátor; taký príkaz musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca, inak stráca platnosť, a takto získané informácie nie je možné na účely trestného konania použiť a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť.

Podľa § 88b ods. 1 Tr. por. pri odhaľovaní, zisťovaní a usvedčovaní páchateľov obzvlášť závažných trestných činov, korupcie a trestného činu podľa § 158 Trestného zákona možno použiť agenta. Jeho použitie je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchateľov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie z trestnej činnosti alebo úmyslu osoby spáchať takýto trestný čin.

(2) Konanie agenta musí byť v súlade s účelom tohto zákona a musí byť úmerné protiprávnosti konania,

na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa zúčastňuje. Agent nesmie iniciatívne navádzať na spáchanie trestného činu; to neplatí, ak ide o korupciu spáchanú verejným činiteľom alebo zahraničným verejným činiteľom, ak možno dôvodne predpokladať, že páchatel by spáchal taký trestný čin aj vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný.

(3) Agent koná pod dočasnou alebo trvalou legendou alebo bez legendy. Legenda je súhrn krycích údajov o osobe agenta, najmä o jeho totožnosti, rodinnom stave, vzdelaní a zamestnaní. Ako krycie údaje nemožno použiť údaje, ktoré podľa osobitného predpisu nesmú byť krycím dokladom.

(4) Ak je to na vytvorenie alebo zachovanie legendy nevyhnutné, možno za podmienok uvedených v osobitnom zákone vyhotoviť, zmeniť a používať krycie doklady.

(5) Príkaz na použitie agenta pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vydáva sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu predseda senátu.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že príkaz na vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov, resp. na použitie agenta je oprávnený v prípravnom konaní vydať iba sudca, a to iba na návrh prokurátora. Návrh prokurátora musí byť riadne odôvodnený a bez takého návrhu nie je sudca v prípravnom konaní oprávnený taký príkaz vydať. Bolo preto povinnosťou súdu prvého stupňa zákonným spôsobom oboznámiť návrhy prokurátora na vydanie týchto príkazov, oboznámiť príkazy sudcu a až následne vykonať dôkazy získané pomocou informačno-technických prostriedkov.

Procesný postup, ako má súd na hlavnom pojednávaní vykonať dôkazy získané pomocou informačno-technických prostriedkov, upravuje ustanovenie § 212 Tr. por., podľa ktorého zvukový, obrazový alebo iný záznam sa ako dôkaz môže vykonať oboznámením s jeho písomným prepisom alebo v prípade potreby aj jeho predvedením na technickom zariadení. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný. Pred vykonaním dôkazu sa vykonajú podľa potreby vhodné opatrenia tak, aby zostalo zachované utajenie miesta, osoby alebo vecí použitých pri vykonaní obrazového záznamu.

Súčasťou výkonu tohto dôkazu je teda aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný. Tieto skutočnosti súd zisťuje z listín založených v utajovanej prílohe, a tak fakticky verifikuje, či záznamy boli vykonané zákonným spôsobom.

V posudzovanej veci však z prepisu zápisníc o hlavnom pojednávaní nevyplyva, ako súd prvého stupňa verifikoval zákonnosť vydania súdnych príkazov na vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov, resp. na použitie agenta, ako boli povereným príslušníkom policajného zboru vykonané. Utajovaná príloha nebola vôbec oboznámená, pritom obhajca JUDr. Baláž na hlavnom pojednávaní 5. septembra 2011 (č.l. 5108) navrhol zabezpečiť utajovanú prílohu. Ani žiadna vyššie spomenutá správa nebola na hlavnom pojednávaní oboznámená. Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach (ešte pred prvým rozsudkom) iba prehrál časť obrazovo-zvukových záznamov na technickom zariadení, avšak na tento dôkaz nemožno vzhľadom na vyššie citované ustanovenie prihladať, pretože nebol vykonaný zákonným spôsobom. K tomu, aby súd prvého stupňa mohol získané záznamy použiť ako dôkaz, bude potrebné verifikovať, či príkazy a následne aj záznamy boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom a judikatúrou ústavného súdu (napr. nález sp. zn. I. ÚS 274/2005 zo 14. júna 2006). V konkrétnej veci to znamená, že v zápisnici o hlavnom pojednávaní sa zaznamenajú skutočnosti, akým spôsobom a kým boli záznamy vyhotovené alebo získané. Oboznámi sa utajovaná príloha a následne bude môcť súd vykonať dôkaz opätovným prehratím záznamov na technickom zariadení v súlade s ustanovením § 212 Tr. por.

Odvolací súd musel súhlasiť s námietkami obhajoby, že spôsob, aký zvolil predseda senátu pri preverovaní námietok obhajoby, bol v rozpore s vyššie citovaným ustanovením. Po zrušení pôvodného rozhodnutia bolo povinnosťou súdu prvého stupňa zadovážiť kompletne prepisy záznamov a následne záznamy prehrať na technickom zariadení na hlavnom pojednávaní. Jedine vzájomnou konfrontáciou záznamov s prepismi sa dá posúdiť autenticita a obžalovaní tak majú možnosť vyjadriť sa k týmto

dôkazom. V danom prípade súd doručil obžalovaným i obhajcom CD nosiče s prepismi záznamov, aby sa s nimi oboznámili, avšak už žiadny dôkaz na hlavnom pojednávaní v tomto smere nevykonal.

Napokon obžalovaný T. J. v odvolaní namietal, že pre skutok uvedený v obžalobe mu nebolo vznesené obvinenie, o tom, že je trestne stíhaný aj z tohto skutku, sa dozvedel až z obžaloby. Touto obranou argumentoval fakticky počas celého priebehu konania na súde prvého stupňa. V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa k tejto obrane nezaujal žiadne stanovisko. Iba v dôvodoch svojho prvého odsudzujúceho rozsudku z 27. februára 2009 na strane 80 k obrane obžalovaného uviedol, že obrana obžalovaného bola vyvrátená uznesením vyšetrovateľa zo dňa 6. decembra 2003, ktorým bolo vznesené obvinenie.

Z ustanovenia § 176 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že obžaloba sa môže podať iba pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie (§ 163 Tr. por.).

Z uznesenia vyšetrovateľa zo 6. decembra 2003 pod ČVS: KUV-94/OVEK-2001 (č. I. 5 - 8) vyplýva, že vyšetrovateľ podľa § 163 ods. 1 Tr. por. začal trestne stíhať J. R., T. J., G. Z., rod. J. a J. E. a to,

obv. V. R. za účastníctvo formou organizátorstva na trestných činoch vraždy ako člen organizovanej skupiny podľa § 10 ods. 1 písm. a/ k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, c/, i/ Tr. zák.,

obv. G. Z., rod. J., J. E. a obv. T. J. ako členov organizovanej skupiny formou spolupáchateľstva na trestných činoch vraždy podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, c/, i/ Tr. zák., lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že

ako členovia organizovanej skupiny, ktorú v roku 1996 založil a riadil J. R. na účely páchania trestnej činnosti, a ktorá sa vyznačovala delbou úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ich plánovaním a koordinovanosťou

dňa 28.05.1998 v podvečerných hodinách doposiaľ nestotožnený páchatel' na základe pokynu J. R. v rekreačnej oblasti zv. Obora v katastri obce H., okr. Malacky pištoľou ráže 7,65 v úmysle usmrtiť strelil neznámu osobu mužského pohlavia č. 1 do ľavej hrudnej časti v II. medzirebrí, následkom čoho došlo k vykrvácaniu do pohrudných dutín pri strelnom poranení srdca, hrudnej srdcovnice a dolného laloka pravých pľúc po priestrele hrudníka na následky ktorých nastala smrť, ďalej strelil trikrát do hlavy, osobu mužského pohlavia nezistenej totožnosti č. 2, následkom čoho došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu a bezprostrednej smrti, (v obžalobe skutok pod bodom 1b),

dňa 28.05.1998 v podvečerných hodinách v lesnom poraste zvanom Košariny pri ceste I. triedy č. 51 v katastrálnom území obce G., okr. Senica na základe pokynu J. R., J. E. a G. Z. úmyselne usmrtili tri osoby mužského pohlavia doteraz nezistenej totožnosti pod menami J., T. a V., a to tým spôsobom, že dve osoby, a to pod menami J. a T. uskrtili rukami pričom potom týmto uskrteným osobám strelili ešte rany istoty do oblasti hlavy a potom prišla na toto miesto tretia osoba pod menom V., ktorú usmrtili strelami z pištole ráže 7,65 mm, ktorú podal J. E. T. J. z vozidla zn. Felícia z batožinového priestoru, a to tak, že prvá strela smerovala do oblasti hrudníka a vzápätí druhá strela do temenno-záhlavovej časti vpravo, pričom dve usmrtené osoby, a to jednu zaškrtenú a druhú zastrelenú zakopali na mieste do jednej nimi vykopanej jamy a tretiu na doposiaľ nezistenom mieste (v obžalobe bod 1a).

Podľa § 163 ods. 2 Tr. por. uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať opis vyšetrovaného skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona, a dôvody, pre aké je obvinený stíhaný.

V danom prípade však vyššie uvedené uznesenie vyšetrovateľa zo 6. decembra 2003 nezodpovedá tomuto ustanoveniu. Vyšetrovateľ obvinil T. J. z trestného činu vraždy, ktorú však spáchal doposiaľ nestotožnený páchatel' na nestotožnených osobách mužského pohlavia. Žiadne iné uznesenie, ktoré by

konkretizovalo, že skutku v bode 1b sa dopustil obžalovaný T. J., sa v predložennom spise nenachádza. Výetrovateľ fakticky iba zopakoval znenie uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci z 20. júna 2003. Za daného stavu potom treba súhlasiť s obžalovaným, že pre uvedený skutok mu nebolo vznesené obvinenie, a preto obžaloba pre uvedený skutok voči nemu nemohla byť podaná.

Okrem vyššie uvedených pochybení odvolací súd zistil určitú nedôslednosť súdu prvého stupňa, pretože prokurátor na hlavnom pojednávaní 6. júna 2007 pri prednese obžaloby modifikoval skutok v bode 3/ obžaloby s tým, že u obžalovaného T. J. bolo pri domovej prehliadke nájdené konope v 6 baleniach (viď č.l. 3990 - 4000) a napriek tomu súd vo výroku rozsudku stále uvádza 7 balení. Taktiež pri mene poškodeného J. J. B., rod. Y., prevzal nezrovnalosti z obžaloby, nakoľko raz meno J. uvádza s mäkkým „i“ a raz s tvrdým „y“ J..

Netreba zabúdať, že trestnej činnosti sa obžalovaní mali dopustiť ešte v roku 1998. Medzitým došlo niekoľkokrát k novelizácii Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Preto bolo potrebné v dôvodoch rozhodnutia súdu prvého stupňa zaoberať sa aj otázkou časovej pôsobnosti, teda použitie ktorého zákona je pre obžalovaných priaznivejšie.

K odvolacím námietkam prokurátora treba uviesť iba toľko, že za súčasnej dôkaznej situácie sú jeho námietky predčasné a nie je potrebné sa nimi zaoberať.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je chybný, pretože v konaní boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli tak pochybnosti o správnosti skutkových zistení, preto je potrebné dôkazy opakovať, ako aj vykonať ďalšie dôkazy, preto napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zrušil v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Úlohou krajského súdu bude vykonať úkony, nevykonanie ktorých sa v tomto rozhodnutí vytýka, prípadne vykonať i ďalšie dôkazy, pokiaľ sa pre riadne zistenie skutkového stavu veci ukáže ich vykonanie nevyhnutným a následne starostlivo vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. jednotlivo, ako aj v ich súhrne a potom vo veci znovu meritorne rozhodnúť. Na úvahu súdu prvého stupňa ponecháva tiež rozhodnutie o tom, či vo veci nie je vhodnejšie opätovné spojenie trestnej veci s trestnou činnosťou obžalovaných J. R. a J. E..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.